

РЕШЕНИЕ

№ 8243

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9041** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, вр. чл.144 от Данъчно –осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/, вр.чл. 4 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на „69-ШЕСТДЕСЕТ И ДЕВЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. А. и С. З. - управители срещу Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК № 654123-1/19.10.2020г., издаден от ст.инспектор по приходите в Дирекция Общински приходи, Отдел „Общински приходи– Оборище“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-319/30.07.2025г. от Директор на Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, с който са установени задължения за данък върху недвижимите имоти (ДНИ), такса за битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2015г.- 31.12.2020г. общо в размер на 6 514,13 лв., от които главница в размер на 5 069, 51 лв. и лихва – 1444,62 лв.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Подателят ѝ твърди, че при издаването му са нарушени съществено изисквания на закона, касаещи иницирирането на процедурата по издаването, съдържанието на акта и правото на защита, уредени в АПК. Позовава се на изтекла погасителна давност. Иска се отмяна на акта.

В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован, се явява лично и с адв.Ч.. Поддържа жалбата на основания, посочени в нея. Изрично заявява, че се позовава на изтекла погасителна давност. Претендира присъждане на разноски, съобразно представен списък /л.50/.

Ответникът– Директорът на дирекция "Общински приходи" в СО, се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и моли същата да лъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството и не изразява становище по делото.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, прие за установено следното:

Предмет на съдебен контрол е Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 654123-1/19.10.2020г., издаден от ст.инспектор по приходите в Дирекция Общински приходи, Отдел „Общински приходи – Оборище“ при Столична, връчен на жалбоподателя на 26.06.2025г., потвърден с Решение № СФД25-РД28-319/30.07.2025г. от Директор на Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, с който са установени задължения за периода 01. 01.2015г.-31.12.2020г. общо в размер на 6 514,13 лв., от които главница в размер на 5 069, 51 лв. и лихва – 1444,62 лв. за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/, такса за битови отпадъци /ТБО/ и лихва, изчислена към 19.10.2020г. Същите са дължими по отношение на декларирани от жалбоподателя с подадена декларация по чл.17, ал.1 ЗМДТ вх.№ 02-09-315/15.05.2008г. за притежаваните от него 17 бр. недвижими имоти с партиден № М0000315_080515_02 с адрес на имота: гр.софия, кв. Красно село, [улица].

АУЗД е обжалван по административен ред с жалба вх. № ДКС25-ТД26-94/07.07.2025г. по описа на Столична община, като с Решение №СФД25-РД28-319/30.07.2025г. на Директор Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, е потвърден изцяло.

По делото е приета и приложена административната преписка по издаване на оспорения акт, ведно с доказателствата, приобщени към нея, както и представените от страните в с.з. допълнително такива.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорването, като направено в законово установения срок от легитимирано лице, за което актът е неблагоприятен и против акт, подлежащ на съдебно обжалване /чл.268 вр. чл.267, ал.2, т.4 ДОПК/ и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Задълженията за данък върху недвижимите имоти и за такса за битови отпадъци представляват публични общински вземания, изрично регламентирани в чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК, вр. с чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1 б. "а" от ЗМДТ. По аргумент от чл. 162, ал. 2, т. 9 като публични общински вземания следва да се определят и лихвите за забава плащането на посочените общински вземания за ДНИ и ТБО. В разпоредбата на чл. 166, ал. 1 от ДОПК е предвидено, че установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Относно вземанията за данък върху недвижимите имоти /местен данък по см. на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ/ и за такса за битови отпадъци, приложимият ред е регламентираният в ДОПК.

Съгласно чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Съгласно чл. 4, ал. 3, вр. с ал. 4 от ЗМДТ в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета, имат правата и задълженията на органи по приходите, а в ал. 5 е предвидено че ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощия на териториален директор, вкл. предвидените в чл. 107, ал. 4 от ДОПК.

Оспорваният акт за установяване на задължение е издаден в изискуемата писмена форма и противно на твърденията в жалбата съдържа правни основания и фактическите обстоятелства, послужили като основания за постановяването му. Еднозначно и непротиворечиво от АУЗД се установява, че е издаден въз основа на данни от декларациите, подадени от самия него в ответната администрация относно процесните недвижими имоти, което не се оспорва и от жалбоподателя.

Неправилно жалбоподателят се позовава на нищожност и поради липса на компетентност. В случая не е налице неспазване на разпоредбата на чл. 26 от АПК, тъй като актовете за установяване на задължения по декларация се издават по реда на ДОПК, който се явява специален спрямо общия ред по АПК за издаване на административни актове. В случая не може да се приеме, че липсва издаден нарочен акт за възлагане на проверка на декларацията, тъй като не е налице акт, издаден в производство по чл. 106, вр.чл. 103 от ДОПК, а такъв, издаден по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК, за чиято валидност е достатъчно да се установи, че е издаден от компетентен орган, което условие в конкретния казус е изпълнено.

В случая, жалбоподателят не оспорва наличието на материалноправно основание за заплащане на задълженията за процесния имот и за посочения в искането и АУЗД период. Основния спорен по делото е въпросът, погасени ли са по давност установените задължения за ДНИ и ТБО.

Съдът намира това оплакване на жалбоподателя за неоснователно. Датата на издаване на процесния АУЗД се установява от представените по делото писмени доказателства, като няма спор, че Актът за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 654123-1 е издаден на 19.10.2020г.

Правилен е и изводът на решаващия орган, че публичните задължения на 69-ШЕСТДЕСЕТ И ДЕВЕТ“ ООД, установени с посочения АУЗД, не са погасени по давност. Съгласно правилото на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания, каквито са и тези за данъци и такси, се погасяват с изтичане на пет годишен срок, който тече от първи януари на годината, следваща тази, през която е трябвало да се платят задълженията, освен ако в закон е визиран по- кратък срок, като в случая друг, по-кратък срок не е установен. Както данъчното задължение за ДНИ, така и това за такса битови отпадъци са периодични и заплащането им е дължимо за годината, за която се отнасят. Съгласно чл. 60 от ЗМДТ, данъкът се заплаща всяка година на две равни вноски или еднократно. Таксата за битови отпадъци подлежи на плащане на две равни вноски в срок до 30 юни и до 31 октомври на годината за която е дължима. Давността по чл. 171, ал. 1 ДОПК за най- старите по време задължения, установени с Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 654123-1/19.10.2020г. – тези за ТБО за 2015г. е започнала да тече на 01.01.2016г. и същите биха се погасили към 01.01.2021 г., освен ако не са налице основания за спиране или прекъсване на погасителната давност.

Съгласно чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаване на акта за установяване на публичното вземане. В случая такъв акт е издаден на 19.10.2020г., към която дата давностният срок е прекъснат, а обстоятелството, че АУЗД № 654123-1/19.10.2020г. е връчен на жалбоподателя на 26.06.2025г. не може да доведе до извод за погасяване на публичното задължение на жалбоподателя, тъй като още преди изтичането на давността, давностният срок е бил прекъснат. От прекъсването на давността започва да тече нова давност (чл. 172, ал. 3 от ДОПК). В този смисъл е и решение №12571 от 12.10.2020г. на ВАС по адм.дело №3275/2020г.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, всички публични вземания се погасяват с изтичане на 10 годишен давностен срок, независимо от спирането или прекъсването на давността. За задълженията на жалбоподателя за ТБО за периода 2015- 2020г., 10- годишният давностен срок не е изтекъл и следователно към настоящия момент вземането не е налице и тази законова хипотеза. Неоснователно е и възражението, свързано с противоречието на акта с нормата на чл.109, ал.1 ДОПК.

Предвид гореизложеното, като не е уважил жалбата и възражението за изтекла погасителна давност по отношение на задълженията на жалбоподателя за периода 2015-2020г., административният орган правилно е приложил материалния закон, актът е постановен в съответствие с целта на закона, противно на изложеното от жалбоподателя.

При издаване на акта са спазени всички норми на чл. 146 от АПК. АУЗД и потвърждаващото го решение е издадено от компетентен орган, спазена е установената от закона форма – изложени са и фактически и правни основания за издаване и подробни мотиви, не е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, съобразени са материалноправните разпоредби, действали към момента на издаване и е налице съответствие с целта на закона.

Разноски от ответната страна не са претендирани, поради и което, независимо от изхода на спора, такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София град, трето отделение 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „69-ШЕСТДЕСЕТ И ДЕВЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. А. и С. З. - управители срещу Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК № 654123-1/19.10.2020г., издаден от ст.инспектор по приходите в Дирекция Общински приходи, Отдел „Общински приходи– Оборище“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-319/30.07.2025г. от Директор на Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, с който са установени задължения за данък върху недвижимите имоти (ДНИ), такса за битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2015г.- 31.12.2020г. общо в размер на 6 514,13 лв., от които главница в размер на 5 069, 51 лв. и лихва – 1444,62 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: